

[Mølgaard]

kommet her i salen indtil nu, ikke har bestyret mig i nogen opfattelse af, at det ikke skulle være et særdeles relevant lovforslag, der her er fremsat fra hr. Jes Schmidts side. Men det er klart, at det udvalgsarbejde, der nu ligger forude, kunne gå hen at betinge, at vi måtte komme til en anden opfattelse.

Vores forhåndsindstilling er ubetinget positiv, og vi vil lytte til argumenterne, der måtte komme frem under udvalgsarbejdet. De argumenter, der er kommet her i dag, taler alle til fordel for lovforslaget, synes jeg nok.

Vi ser gerne fra retsforbundets side, at der sikres en biblioteksmæssig betjening, der lever op til det serviceniveau, som øvrige danske statsborgere betjenes ved, også for det tyske mindretals vedkommende.

Der er rejst nogle anker over for lovforslaget her i dag, som kører på procedurespørgsmål. En vis fornærmelse har ligget imellem ordene, en fornærmelse over, at hr. Jes Schmidt tillader sig at fremsætte dette lovforslag her i folketinget. Det er selvfølgelig også temmelig urimeligt, at hr. Jes Schmidt betjener sig af denne ret, der dog ellers i henhold til grundloven er tilsikret hvert eneste medlem af dette folketing. Jeg synes ikke, det er relevant, jeg synes tværtimod, det er skamligt, at man kan komme med en argumentation, der går på dette, for der er nu engang ikke nogen indskrænkninger i hr. Jes Schmidts eller noget andet folketingsmedlems frie adgang til at fremsætte lovforslag her i tinget.

Der er ikke dermed lagt op til politisk slagsmål, der er lagt op til politisk forhandling, og den vil vi gerne deltage i. Vi vil gerne være med til at forsvare tyske mindretalsinteresser, som vi i øvrigt ønsker klar varetæelse af danske interesser i mange, mange andre sammenhænge, hvor ikke mindst EF-problemer truer. Vi kan bestemt anbefale, at man generelt ikke sætter sig ned og venter på kommissionen. Arbejdet i den kan trække i langdrag, hvad enten det er den ene eller den anden kommission, man tænker på. Hvis det er i danske statsborgeres interesse, at der fremsættes lovforslag her i tinget, er det lovgivningsvejen endnu.

Jes Schmidt (CD):

Det ville vist være utaknemmeligt af mig at sige, at jeg ikke havde grund til at takke

for al den sympati, som er strømmet sammen om mig og mit forslag her. Jeg takker for alle disse positive udtalelser, og jeg vil gerne tilføje, at med den behandling, dette forslag får her i folketinget, skrives der et lille afsnit i grænselandets historie.

Jeg beder om forståelse for, at jeg har fremsat dette forslag. Baggrunden er ikke kendt af alle, men den er jo til stede. Jeg har i virkeligheden arbejdet for en rimelig løsning på dette område i næsten 14 år, og det drejer sig her ikke kun om kroner og øre, det er også sagt, men det drejer sig om, at man ønsker at respektere et nationalt mindretals ret til at pleje sine særlige kulturelle og folkelige interesser. Som loven er nu, kunne man godt skrive nedenunder: denne lov gælder ikke for det tyske mindretal.

Det er blevet sagt ikke mindst af hr. Mølgaard til sidst, at dette at vente på en kommission kan blive en langvarig affære. Vi har nu ventet i mange år i grunden på kommissionen. Jeg ved godt, at den skal nedkomme med en betænkning i 1979-80 – det står i øvrigt i det nye finanslovforslag – men indtil da, og indtil det kan udmøntes i kroner og øre, i realiteter, vil der, hvis jeg ikke har regnet helt forkert, gå mindst 3 år til ud over de 13-14, som allerede er gået uden en tilfredsstillende løsning.

Jeg har selvfølgelig noteret som meget positivt, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Nørgaard Sørensen, har antydnet, at hvis man ikke kan gennemføre dette lovforslag, som jeg har fremsat her, og som kun er en midlertidig løsning, kunne ministeren måske tænkes at ville se venligt på enkelte særlige ønsker, som måtte fremkomme. Det noterer jeg gerne, men jeg må dog samtidig sige, at man lever ikke op til en rimelig understøttelse af det tyske centralbiblioteks arbejde med dets 18 biblioteker og med et udlån, som ligger pænt også efter kulturministeriets kriterier i finanslovforslaget, som vi lige har gennemgået i dag; et tilskud må have en i hvert fald rimelig højde. Det er derfor, man i grænselandet ved særlig opmærksomhed vil lytte til, hvad der bliver sagt og gjort i denne sag.

Jeg erindrer om, at formanden for Grænseforeningen for ganske kort tid siden i foreningen holdt en tale, hvori han gik meget positivt ind for en rimelig løsning for det tyske mindretals biblioteksvæsen og dets pla-